

DOOR DE ZOEKER VAN JANNY

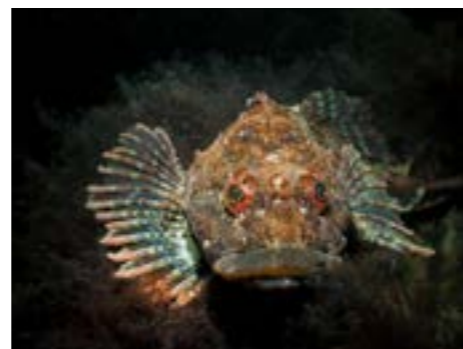
Waar Janny Bosman de afgelopen maanden heeft gedoken? **Wij kijken denkbeeldig mee via de zoeker op het onderwaterhuis, wat er zoal in beeld kwam.** Met soms herkenbare beelden, maar er zitten ook zeker juweeltjes tussen. Alles oké? . . . duiken maar. Deze maand deel 5.

BIJZONDERE GEWONE ZEEDONDERPAD

Eind december verschijnen de eerste beelden van een groene zeedonderpad met eieren op Facebook. De eiklomp hiervan is wit/crème. Nagenoeg in dezelfde periode komen de beelden van de gewone zeedonderpad daarbij. Hiervan is de eiklomp roze. Wij duiken bij Dreischor in die beginperiode en het aantal duikers valt dan mee. Later zal de gewone zeedonderpad uitgroeien tot een ware BN'er, wat blijkt uit de vele beelden op social media en de drukte op het parkeerterrein. Het is een komen en gaan om het mannetje te fotograferen bij zijn kleurrijke nest. Ik heb zelf al de nodige foto's gemaakt met een zoomlens in combinatie met een enkele snoot op de flitser, maar iets in mij zegt dat ik het beeld ook nog anders in gedachten heb. Meer met de groene kleur van het water

en 'uiteraard' op een moment dat vadertje op de eiklomp ligt. Of in elk geval goed herkenbaar bij de eieren is. Een volgende duik ga ik het water in met een 8mm fisheye en stel ook hier één flitser met snoot op af. Het plan werkt goed, dat blijkt uit de testfoto's, maar het is natuurlijk wel de bedoeling dat de hoofdpersoon ook meewerkt. Nou, dat duurt even. De donderpad komt razendsnel vanuit zijn rustplek om een krab te verwijderen die wel trek lijkt te hebben in de eieren. Hij pakt de krab en zwemt ermee uit mijn zicht. Geen tijd voor een foto. Kort hierna komt hij terug bij de eieren en blaast een keertje vers, zuurstofrijk water eroverheen en verdwijnt ogenblikkelijk weer naar zijn rustplek tussen de wieren boven het nest. Dat levert ook niet de foto op die ik in gedachten had. Maar... geduld is een

schone zaak en ik wacht mijn kans nog even af. Bruno is inmiddels twee andere nesten van een groene zeedonderpad langs geweest en geeft mij informatie hiervan door. Of het nu Bruno's aantrekkingskracht is of wat dan ook, daar komt pa zeedonderpad om de hoek en verplaatst zich stukje bij stukje in de geplande compositie. Ik richt de snoot nog wat en neem foto's. Een mens moet wat doen om een BN'er te fotograferen.

DE MOSSELEN VAN BAARDMANNETJE

Vandaag willen we, voor ons doen, dicht bij huis een duikje maken.

Het wordt Baardmannetje, Oostvoornsemeer. Een half uurtje rijden. Hoe de duik precies gaat verlopen, laten we grotendeels door het zicht bepalen, we zien het wel. Eenmaal onder water is het zicht uitzonderlijk goed en de eerste luchtbellens zijn meer vreugdekreten dan een gecontroleerde ademhaling. Aan de oppervlakte zijn grote drijvende zonnepanelensets geplaatst die zijn verankerd. Hierdoor lopen er onder water ook nog eens de nodige kabels en lijnen. Opletten dus, maar met dit goede zicht is het geen enkel probleem en we krijgen een goed beeld van de duikstek. Via het bandenspoor

gaan we eerst naar het voormalige onderwaterhuis, naar de wrakdelen van The Amsterdam en door naar de steenstort. Wat ons het meest opvalt, zijn de mosselen. De ankerlijnen, grote delen van de wrakjes, het platform, alles zit dik onder de mosselen. Ik heb inmiddels veel gedoken bij Baardmannetje maar zoveel onder de mosselen is nieuw voor mij hier. Het geeft een prachtig, sierlijk gezicht. Het is nog niet de kou die ons richting de uitstap stuurt, maar we gaan met dit goede zicht ook nog even op zoek naar bot, een veel voorkomende platvis in dit gebied. Deze duik laat maar weer eens zien dat je onverwacht een geweldige duik kunt hebben. Ik weet als geen ander, dat is niet altijd zo. Maar deze is in de knip.

